

Det gaar dem som Manden, der ikke turde spise Kartoffer, da disse første Gang blev indførte i England, thi -- de stod ikke omtalte i Biblen.

Jeg vil sige, hvad jeg i min Søgen efter den sande Forstaaelse af Biblens Ord har fundet til Støtte for Kvindernes Ret til Deltagelse i det offentlige Liv.

For at begynde med det gamle Testamente, ser vi, at Eva var givet Adam til Livsledsagerinde, ikke til Slavinde. Dyrene og de lavere Skabninger, over dem skulde de begge herske. I 27. Kap. er der en Bemærkning, som fuldstændigt fastslaa Kvinden som Mandens Ligestillede i Ejendomsret.

Efter den gammeltestamentlige Opfattelse var Enker arveløse. Dersom der var Sønner, arvede de, men hvis der ingen Sønner var, gik Arven over til den Afdødes Broder eller Fætter.

Den Fortælling, hvortil jeg vil henpege, er, da Zelophehad døde og hun efterlod sig 4 Døtre. De stod frem for Moses og alle Ypperstepræsterne og hele Forsamlingen og sagde: „Vor Fader døde i Landflygtighed og havde ingen Sønner; hvorfor skulde hans Navn blive udsløjet, fordi han ingen Sønner havde?“ Og Moses bragte deres Sag for Jehova, og Jehova talte til Moses og sagde: „Zelophehads Døtre har Ret, du skal indsætte dem som Arvinger med deres Faders Brødre og give dem Arvebrev.“

Her ser vi altsaa det første Dokument paa Kvindens Ligestilling med Manden, og det kunde ikke have nogen bedre Forsvarer, da det var Jehova selv, der førte deres Sag.

Saa har vi i Salomons Ordsprog hans Beskrivelse af den forstandige Kvinde: Hun staar tidligt op og giver Love for hele Familien; hendes Mand er kendt paa Tinge, hendes Børn velsigner hende, hendes vævede Tøjer er kendt i vide Kredse, og hun oplukker sin Mund med Visdom.

En saadan Skildring af Kvinden viser, at hun har Indflydelse og tager Del i sin Tids Arbejde.

Og lad os se Deborah, som førte Israels Børn i Krig mod Fjenden; havde hun ikke været, havde Israels Generaler tabt Slaget.

I det nye Testamente ser vi paa Pinsedagen, at den hellige Aand kom over de forsamlede 120 Personer, Mænd og Kvinder. Profetens Joels Ord blev opfyldt: „Jeg vil udgyde af min Aand over alt Kød, saa mine Sønner og Døtre skal profetere.“ Intet kan være tydeligere. I den Forsamling, hvor den hellige Aand valgte sine Vidner, blev det ikke kun det ene Køn.

Rigtig nok siger Paulus, at Kvinden skal tie i Kirken, og hvis de har noget at spørge, kan de spørge deres egne Mænd, naar de kommer hjem, men Kristus selv sendte den hellige Aand og bød baade Mænd og Kvinder at profetere.

Det har ofte undret mig, at Paulus kunde tale saaledes, da han kendte Joels Spaadom, men vi maa erindre, at Paulus nærere en uhyre Frygt for, at den kristne Kvinde i Kirken skulde faa nogen Lighed med de hedenske Præstinders vanvittige Taler.

Naar Paulus i sit Raad til den gifte Kvinde siger: Sara var Abraham lydig og kaldte ham Herre, glemmer han de ikke mindre aandelige Ord: „En Engel sagde til Abraham: I alt, hvad Sara siger dig, skal du høre hendes Røst, og du skal kalde hendes Navn Sara det betyder Herskerinde

eller Prinsesse). Der imod har Paulus i Galaterbrevet sagt: „I Kristus er hverken Mand eller Kvinde. Træl eller Fri,“ og der fortælles, at Evangelisten, en af *syv*, havde 4 Døtre, som alle profetere (prædikede).

Jeg vil slutte med det gamle Ord i Salmerne: Den, Herren *giver* Ordet, bør ogsaa *tale* det.

Kolera.

(Efter Sundhedsbladet.)

(Sluttet.)

„Jeg havde forladt den Syge, en 50-aarig Jernbanefunktionær, som død, og nøjagtig overbevist mig om Livets Ophør ved at undersøge og med Sikkerhed fastslaa Hjerteslagens Stansning. Tre Timer derefter styrtede den Afdødes Datter ind ad min Dør og berettede, at hendes Fader var levet op igen. Jeg ilede straks med hende til Hjemmet, og Synet af den Afdøde var i Sandhed værd at lægge Mærke til. I Overarmens Muskler, navnlig den, som bøjer Underarmen, viste sig tydelige Trækninger, hvorved denne sidste bøjedes i Albuleddet. Ogsaa Fingrene bøjedes lige som til Piano-fortespil. Først 3 Timer efter hørte Trækningerne op af sig selv.“

Disse Trækninger viser sig hyppigst paa Arme og Ben, men ogsaa i Ansigtet, saaledes fortæller en Læge (Barlow), at Munden pludselig kan aabne og lukke sig flere Timer efter Døden. Og der berettes endog, at Ligene inden 24 Timer har forandret Plads og indtaget ganske forskellige Stillinger.

Vi har omtalt dette Forhold lidt udførligt, da saadanne Ting giver Anledning til de gamle Historier om Skindøde, og som sagt har faaet en uvidende og ophidset Befolkning til at tro, at der er foregaaet Begravelser af Levende o. s. v. Aarsagen til disse Fænomener, som indtræder efter Døden, lader sig forklare, og finder ogsaa Sted ved andre Sygdomme.

Som bekendt, er Kolera en farlig Sygdom, dog er der en stor Forskel paa *Dødeligheden* i de forskellige Epidemier, den kan saaledes være fra 10 til 60 %. Men vi maa ved denne som ved andre Epidemier erindre, at en hel Del lettere Tilfælde ikke kommer til Lægernes eller Almenhedens Kundskab, hvorved dens Dødelighedsprocent angives højere, end den i Virkeligheden er. Den er selvfølgelig farligere for Børn og Folk i fremskreden Alder og afhænger i de enkelte Tilfælde af den Angrebnes Modstandskraft (Konstitution) og i væsenlig Grad af Epidemiens Karakter og Varighed.

Ved *Behandlingen* af Kolera har man lidet at vente af Medicin, men desto vigtigere er det at forebygge dens Optraeden. Vi véd, at Sygdomsspiren (Kolerabacillen) tilintetgøres ved Kogning. *Spis eller drik derfor intet, som ikke først er godt kogt.* De Spiser, som man af Erfaring véd let fremkalder Uordner i Fordøjelsen, maa undgaas. Overlæs ikke Maven hverken med Mad eller Drikke, kommer nemlig Maven i Uorden, vil den sættes i en Tilstand, som gør det lettere for Kolerabacillen at sætte sig fast og begynde sit Ødelæggelsesværk. Den yderste Grad af Renlighed i alle Forhold maa iagttages baade i Behandling af ens egen Person og navnlig af Spisevarer. Forsøg at holde Legemet i en jevn Varme og sørg for

ren, frisk Luft ved at holde Vinduer oppe saa meget som muligt baade Nat og Dag. Der kommer ikke, og der kan ikke komme noget Smittestof ind ad aabne Vinduer. Enhver Husejer og enhver Lejeboer maa staa de offentlige Myndigheder bi i Kampen mod Fjenden; holde Priveterne og Affaldskasserne rene ved hyppig, indtil daglig Tømning og Rensning med Desinfektionsmidler. Hertil anvendes forskellige Midler, tidligere brugtes en Opløsning af Jernvitriol (1 Del paa 8 Dele Vand); det er saa billigt, at det godt kan strøs paa uopblandet som Pulver, bedre er kanske Klorkalk eller Karbolkalk eller Karbolsyre i vandig Opløsning (5 %). Al unødig Omgang med de Syge maa undgaas, men er man nødsaget til at pleje eller være om en Patient, da husk paa, at Smittestoffet findes i det opbrækkede, i Udtømmelserne og i hans Klæder, særlig Linnet og Sengklæderne. Spis eller drik derfor aldrig i Sygeværrelset, sæbevask Hænderne før ethvert Maaltid og skyl ofte Munden ud med kogt Vand. Hvis man iagttager tilbørlig Forsigtighed og viser Omtanke, bliver Faren for Smitte betydelig mindre; og der er ingen Grund til overdreven Ængstelse, tvært imod kan man ved Kolera langt bedre end f. Eks. ved Difteritis, bevare sig for Smitteoverførelse. Den medikamentøse Behandling maa overlades til Lægen, men glem ikke at søge Raad tidlig, naar der optræder selv en ubetydelig Diarrhoe.

En kortfattet Oversigt over, hvorledes man skal forholde sig, inden Lægen kommer, naar der viser sig mistænkelige Tilfælde af Sygdommen, hidsættes til Slutning.

Patienten maa straks gaa til Sengs, man fjerner fra Værrelset alle Genstande, som ikke er nødvendige til den Syges Brug, saa som Blomster, Klæder, Senge o. s. v. Værrelset holdes luftigt. Til at passe den Syge behøves der ikke mere end et voksent Menneske, og ingen anden bør have Adgang til Sygeværrelset. En Kop varm Kaffe eller Te gør ofte god Virkning, lige saa en Dosis af de almindelige Kolerinedraaber (Conradis), 30 til Voksne og til Børn over 5 Aar 1 Draabe for hvert Aar. Paa Maven lægges et Terpentinomslag eller et varmt Vandomslag. Giv ham Bygsuppe, gerne med lidt Rødvín i, og af og til Kognak og kogt afkølet Vand (opblandet i Forhold af 1 Del paa 4 Dele). Da Tørsten selv i Begyndelsen af Sygdommen er meget stærk, er det godt at give ham smaa Portioner iskoldt Vand eller smaa Stykker Is af og til efter Behov; ogsaa Seltersvand er at anbefale. Kommer der Læggekrampe, saa indgnider man Delen med Kamferspiritus eller Kamferolje.

A.

Denne Bestillingsseddel udklippes, paa-
tegnes og tilstilles det nærmeste Poststed.

Se næste Side.